

ELENA LILIANA POPESCU

Dacă ai ști

22 x 29

EDITURAPELERIN

București

2015

SIKUR TA DIJE - لو تعلم - ԵԹԵ ԻՄԱՅԻՐ -

JAKINGO BAZENU - যদি তুমি জানতে - SI SABESSIS -

KDYBYS BYL VĚDĚL - 如果你只知道 - IF YOU ONLY KNEW -

SI TU SAVAIS - ଧର୍ମ ଠିକ୍‌ଲେ - WENN DU WÜSSTEST -

AN ΗΕΡΕΣ MONON - अगर सिर्फ तुम जानते - HA TUDNÁD - ANDAI KAUTAHU - SE TU
SAPESSI - SI NOSSES -

SE SOUBESSES - ЕСЛИ БЫ ТЫ ЗНАЛ - SI TUE L'ISCHISTI -

КАДА БИ ЗНАО - KEBY SI VEDEL - SI SUPIERAS - OM DU BARA VISSTE - EĞER
BİLSEN - - אויב געוואוסט

Elena Liliana Popescu

Dacă ai ști - If You only knew

(22 x 29)

© Elena Liliana Popescu

© Pelerin

Coperta: Amalia Iorgoiu

(după o fotografie realizată de Dan Cristian Popescu)

IN MEMORIAM NICOLAE POPESCU

great mathematician and mentor,

man of exceptional education,

Member of the Romanian Academy

ELENA LILIANA POPESCU s-a născut în Turnu Măgurele, Teleorman, România, la 20 iulie 1948. Este doctor în Matematici, profesor universitar la Facultatea de Matematică și Informatică a Universității din București, poet, traducător și editor.

A publicat peste 30 de volume de poezie și traduceri din poeți clasici și contemporani, din lucrări de filozofie și dialoguri de natură spirituală. A publicat, între altele, volumele *Ție* (1994), *Tărâmul dintre Gânduri* (1997), *Cânt de Iubire / Song of Love* (1999; 2007), *Cânt de Iubire / Pema Liubavi* (2001), *Imn Existenței* (2000), *Pelerin* (2003), *Peregrino* (Spania, 2004), *Himno a la Existencia* (Mexic, 2006), versiunea chineză a volumului *Song of Love*

(2006; în engleză -chineză, Taiwan, 2010), *Cât de aproape... / Lo cerca que estabas...* (2007), *Unde ești, Timp?* (2007), *Poeme* (în română -urdu, Pakistan, 2008), *Peregrino* (Brazilia, 2009), *Hymn to the Life* (în chineză, Taiwan, 2011), *Além do azul / Dincolo de azur* (Smile, Brazilia, 2012, în colaborare cu Luciano Maia). *Trei poeme din Europa / Three Poems from Europe* (Trei poeme în 42 de limbi distincte vorbite în Europa, 2013), volum dedicat *in memoriam* soțului său, Nicolae Popescu; *Cânt de Iubire / Song of Love / Chanson d'Amour*, (România & Canada, 2013); *Cânt de Iubire / Canto de Amor* (Spania, 2014). A publicat *Zborul. Vis și Destin* (1999), cuprinzând poezii și un jurnal de zbor al tatăl său, poetul pilot George Ioana, și *Nicolae Popescu – Omul, Matematicianul, Mentorul* (2011).

Antologii poetice în peste 30 de limbi i-au apărut în peste 100 de reviste literare din Argentina, Bolivia, Brazilia, Canada, Chile, Columbia, Cuba, El Salvador, Estonia, Germania, India, Italia, Mexic, Mongolia, Nicaragua, Polonia, Puerto Rico, România, Serbia, Spania, SUA, Taiwan, Turcia, Ungaria, Uruguay). A înființat Asociația Literară „Ție” și editura „Pelerin”, editând mai multe volume de poezie și traduceri din spaniolă, franceză, engleză și portugheză. A îngrijit numeroase volume de poezie, monografii și eseuri. A publicat articole, reportaje, și traduceri în reviste literare din țară și din străinătate din opera a peste o sută de autori clasici și contemporani. Pentru activitatea sa literară a primit *Diploma specială a Festivalului Internațional de Poezie de la Uzdin* (Serbia, 1997); *Premiul I la Festivalul de Poezie “Novalis”* (Munchen, Germania, 1998); *Mențiune la X Certamen de Poesia “Leonardo Cercos”* (Palma de Mallorca, Spania, 2007); *Diploma de reconocimiento y merito*, acordată de Ambasada Spaniei din București (2011). A participat la mai multe evenimente literare în străinătate (Spania: 2003, 2004, 2008; 2014; SUA: 2003, 2006; Mexic: 2003, 2005, 2006; Franța: 2006; Cuba: 2006; Nicaragua: 2006, 2010, 2013, 2014; Chile: 2007; Turcia: 2010; Italia: 2010; Brazilia: 2012).

Puteți vizita pagina sa personală la adresa: <http://www.elena-liliana-popescu.ro/>.

*

Born in 1948 in Turnu Măgurele, Romania, ELENA LILIANA POPESCU holds both a Master's Degree and a PhD in Mathematics from the University of Bucharest, Romania. She is currently professor at the University of Bucharest. Member of the Writers' Union of Romania she is poet, translator, and editor.

He has published more than thirty books of poetry and translations from English, French and Spanish, published in Romania and abroad. Among his books we can mention: *Ție (To You)*, 1994); *Cânt de Iubire / Song of Love* (1999; 2007), *Peregrino* (Pilgrim, Spain, 2004), *Himno a La Existencia (Hymn to Existence)*, Mexico, 2006), 愛之頌 (Chinese version of Song of Love, Taiwan, 2006; second revised edition, English- Chinese, Taiwan, 2010); *Cât de aproape .../ Lo cerca que estabas ... (How close..., 2007)*; *Unde esti, Timp? (Time, where are you?, 2007)*; *Poems* (Romanian and Urdu, Pakistan, 2008); *Peregrino* (Pilgrim, Brazil, 2009); *Dacă* (the poem *If*, in Romanian and 42 different language versions, 2009); *Song of Love* (Taiwan, 2010); *Hymn to the Life* (Taiwan, 2011), dedicated to the memory of her husband Nicolae; *Além do azul / Dincolo de azur (Beyond to azure* (with Luciano Maia); *Trei poeme din Europa / Three Poems from Europe* (2013), 42-lingual volume, dedicated to the memory of her husband; *Cânt de Iubire / Song of Love / Chanson d'Amour* (Romania & Canada, 2013), trilingual volume; *Cânt de Iubire - Canto de Amor (Song of Love)*, Spain, 2014).

She edited *Zborul. Vis și Destin (Flying. Dream and Destiny)*, 1999), a collection of memories and poetry by the poet and pilot George Ioana, her father, and *Nicolae Popescu – Omul • Matematicianul • Mentorul (The Man, Mathematician, and Mentor Nicolae Popescu)*, 2011), dedicated to her husband, member of Romanian Academy. Awards: Diploma and Honorary Mention in the Poetry Festival Uzdin of Serbia, 1997, First Prize at the Festival of Poetry

“Novalis”(Munich, Germany, 1998), Diploma and mention in the X Contest Poetry “Leonardo Cercós” (Palma de Mallorca, Spain, 2007), Diploma and Honorary Mention, from Spain Embassy from Bucharest, Romania (2011).

Her poems translated into more than 30 languages have been published in various anthologies and magazines in Argentina, Bolivia, Brazil, Canada, Chile, Colombia, Cuba, Germany, El Salvador, Estonia, India, Italy, Hungary, Mexico, Mongolia, Nicaragua, Poland, Puerto Rico, Romania, Serbia, Spain, Taiwan, Turkey, Uruguay, USA). He has translated into Romanian of the work of more than one hundred classic and contemporary authors.

He participated in several literary events abroad (Spain: 2003, 2004, 2008, 2014; US: 2003, 2006; Mexico: 2003, 2005, 2006; France: 2006; Cuba: 2006; Nicaragua: 2006, 2010, 2013, 2014; Chile: 2007; Turkey: 2010; Italy: 2010; Brazil: 2012).

You can visit her personal Web page <http://www.elena-liliana-popescu.ro>.

NICOLAE POPESCU: *IN MEMORIAM*

Am avut norocul de a-l cunoaște pe Nicolae Popescu în ciuda distanței care separă domeniile noastre de activitate: matematica și literatura.

Ne-am cunoscut cam prin anul 2000. Puțin înainte descoperisem din întâmplare o extraordinară poetă româncă, pe Liliana Popescu. Mă încântaseră unele dintre poeziile ei astfel încât le-am tradus și publicat în reviste literare din Spania și America Latină.

În acel an 2000, ne-am cunoscut personal cu ocazia vizitei mele în România pentru a participa la Neptun la întâlnirea traducătorilor organizată de Uniunea Scriitorilor din România. Acolo erau prezenți și Nicolae și soția lui, membră a Uniunii. Stăteam mult de vorbă și comentam desfășurarea întâlnirilor și discuțiilor dintre traducători.

M-a impresionat atunci dragostea lui pentru literatură, marea lui cultură și farmecul inteligent ce-l dădea conversațiilor, astfel încât puteam petrece ore în șir vorbind și întotdeauna se ivea un subiect interesant de discutat. Realmente reușea să rupă tiparul de mare specialist în matematică sau în științele exacte, dar profan în ceea ce privește științele spiritului. Cred că asta se datorează tocmai prezenței alături de el a Liliane Popescu, soția lui fiind o foarte fină poetă.

Începând de atunci, de fiecare dată când călătoream la București, casa soților Popescu era o vizită obligatorie și uneori aceste vizite se transformau în lungi plimbări prin Herăstrău, duminica. Am avut astfel ocazia de a-l cunoaște îndeaproape ca persoană de o extraordinară înțelegere umană, ceea ce îl făcea întotdeauna atrăgător, și un om cum nu se mai poate mai săritor.

O întâmplare fericită a făcut să-i pot revedea în Spania pe Liliana și Nicolae Popescu, atunci când Liliana a fost protagonista unei întâlniri cu cititorii. S-au ascultat atunci poemele Liliane în lectura autoarei și s-a conversat îndelung cu un public ce umpluse sala până la refuz, un dialog care cu greu a fost întrerupt la sfârșitul timpului disponibil.

Și acolo se afla Nicolae, mereu sprijinindu-și soția, dar rămânând în umbră, lăsând-o pe ea în prim plan, fără să o eclipseze, ca să spunem așa. Și aceeași atitudine am văzut-o mai apoi în toate celelalte întâlniri la care am asistat în România, prilejuite de cărțile Liliane Popescu. Mereu am observat între ei o simbioză perfectă și mă întreb în ce măsură inspirația poetică a Liliane provine din această armonie subtilă. De aceea înțeleg durerea ei acum, când lipsește o parte din ea însăși și, cine știe, poate chiar din inspirația poetică.

Afecțiunea mea pentru Nicolae Popescu a devenit mai mare în răstimpul pe care l-am petrecut la București ca director al Institutului Cervantes. Aveam astfel prilejul de a ne întâlni adesea și chiar am prezentat la Institut unul dintre volumele Liliane tradus în spaniolă.

Despărțirea mea de București a însemnat și despărțirea de Nicolae, care deja trebuia să se supună tratamentului de dializă, fără a se întrevedea însă acest final răvășitor.

În primăvara lui 2010, am revenit la București. Ca de obicei, le-am telefonat cu gândul de a-i revedea pe soții Popescu, dar starea de sănătate a lui Nicolae era deja foarte delicată și nu îi permitea să primească vizite. Am reușit doar să vorbim la telefon. Acesta a fost și ultimul contact direct cu el. Am părăsit Bucureștiul cu părerea de rău de a nu-l fi revăzut, de a nu fi stat din nou cu el la taclale ca altădată, vorbind multe și mărunte. Liliana mi-a anunțat cu durere moartea lui și mi-a produs un gol în suflet pentru că astfel dispărea un prieten drag fără putința de a-l revedea vreodată.

Stau și mă gândesc că poate a fost mai bine așa, pentru că pot păstra în memorie nu imaginea lui Nicolae în suferință, ci aceea a omului plin de viață și fin partener de discuții despre toate lucrurile din Cer și de pe Pământ.

Cred că toți cei care mor continuă să trăiască în amintirea celor care l-au iubit, iar NICOLAE va rămâne viu mai departe în amintirile mele.

*

Rândurile de mai sus au fost scrise în limba română în anul 2010 pentru o carte omagială¹ în memoria Profesorului Nicolae Popescu, membru al Academiei Române. Mă bucur să le rescriu acum în limba spaniolă cu ocazia publicării cărții multilingve a Lilianeii, *Dacă ai ști*, pe care i-o dedică memoriei soțului său. Cred că din spațiile unde este acum Nicolae, etern în lumea spirituală, se va simți copleșit de bucurie văzând această nouă reafirmare a soției sale pe plan poetic internațional.

Alicante, Spania, 2015

Joaquín Garrigós

&

NICOLAE POPESCU: *IN MEMORIAM*

Tuve la suerte conocer a Nicolae Popescu a pesar de la distancia que separaba nuestros respectivos campos de actividad: las matemáticas y la literatura.

Nos conocimos en torno al año 2000. Poco antes, yo había descubierto por casualidad a una extraordinaria poetisa rumana llamada Liliana Popescu. Algunos de sus poemas me habían encantado, los traduje y publiqué en revistas literarias españolas e hispanoamericanas.

Aquel mismo año nos conocimos personalmente con motivo de una visita que hice a Rumania para participar en un encuentro de traductores que tuvo lugar en Neptun, organizado por la Unión de Escritores de Rumania. Allí estuvieron presentes Nicolae y su mujer, la cual era miembro de la Unión. Hablamos mucho y comentamos el desarrollo de los debates entre los traductores. Me impresionó su amor por la literatura, su gran cultura y el toque inteligente que imprimía a la conversación, de tal suerte que podíamos pasarnos horas y horas charlando y siempre surgía un tema interesante que tratar. Realmente, rompía el cliché de especialista en matemáticas o en ciencias exactas, pero profano en lo referente a las ciencias del espíritu. Creo que eso se debía a la proximidad de la exquisita poetisa Liliana Popescu, su mujer.

A partir de entonces, siempre que iba a Bucarest, la casa del matrimonio Popescu era de obligada visita y algunas veces esos encuentros se transformaban en largos paseos dominicales por Herestrău. Tuve así la oportunidad de conocerlo de cerca y confirmar que se trataba de una persona de gran comprensión humana y enormemente servicial.

Gracias a un feliz acontecimiento pude volver a ver a los esposos Popescu en España, cuando Liliana fue invitada a un encuentro con los lectores. La propia autora recitó entonces poemas suyos y tuvo un largo coloquio con el público que abarrotó la sala, un diálogo que solo se interrumpió porque había de cerrarse el local.

También allí se encontró Nicolae, siempre apoyando a su mujer, pero permaneciendo en la sombra, dejándola a ella en primer plano, sin eclipsarla, digámoslo así. Y esa misma actitud vi más tarde en todos los actos a los que asistí en Rumania relacionados con los libros de Liliana Popescu. Siempre observé entre la pareja una simbiosis perfecta y me pregunto en qué medida la inspiración poética de Liliana proviene de esa armonía sutil. Por ello

---

¹*NICOLAE POPESCU – Omul • Matematicianul • Mentorul* (Editura Universității din București, 2011)

comprendo su dolor de ahora, cuando falta una parte de sí misma y, ¿quién sabe?, tal vez de su inspiración poética.

Mi afecto por Nicolae Popescu se acrecentó durante el periodo que pasé en Bucarest como director del Instituto Cervantes. Tuvimos entonces ocasión de vernos a menudo e incluso presentamos en el Instituto la traducción al español de uno de los libros de Liliana.

Mi marcha de Bucarest supuso también mi despedida de Nicolae quien ya entonces estaba sometido a un tratamiento de diálisis, aunque sin que pudiera preverse un triste final.

En la primavera del año 2010 volví a Bucarest. Como de costumbre, telefoneé a su casa con la idea de volver a ver al matrimonio Popescu, pero el estado de salud de Nicolae ya era muy delicado y no le permitía recibir visitas. Tan solo pudimos hablar por teléfono. Ese fue mi último contacto directo con él. Dejé Bucarest con pesar por no haberlo vuelto a ver, por no haber estado de tertulia como otras veces hablando de todo lo habido y por haber. Liliana me comunicó con dolor su muerte, lo que me produjo un vacío en el alma pues desaparecía un querido amigo al que no volvería a ver nunca más.

Pienso que quizá fuera mejor así, puesto que puedo conservar en la memoria no la imagen de un Nicolae doliente, sino la de un hombre lleno de vida y agudo compañero de charlas sobre todo lo divino y humano.

Creo que los que mueren siguen viviendo en el recuerdo de quienes los quisieron y Nicolae permanecerá siempre vivo en mi memoria.

*

Las líneas precedentes se escribieron en rumano en el año 2011 con ocasión de un libro² de homenaje en la memoria del Profesor Nicolae Popescu, miembro de la Academia Rumana. Me complace verterlas ahora en español con ocasión de la publicación multilingüe de otro libro de Liliana, *Dacă ai ști*, que ella le dedica a su memoria. Pienso que desde los espacios donde se halle ahora Nicolae, siempre en el mundo espiritual, se sentirá henchido de gozo al ver esta nueva reafirmación de su esposa en el plano poético internacional.

Alicante, España, 2015

Joaquín Garrigós

NICOLAE POPESCU: *IN MEMORIAM*

I was fortunate to know Nicolae Popescu despite the distance that separates our domains of activity: mathematics and literature.

We met around 2000. A little earlier I had discovered by chance an extraordinary Romanian poet, Liliana Popescu. I was enchanted by some of her poems and so I translated and published them in some literary journals in Spain and Latin America.

That year, 2000, we met when I visited Romania to attend a meeting for translators at Neptun organized by the Writers' Union of Romania. Nicolae and his wife, member of the Union, were present there. We used to talk a lot, and comment on the meetings and discussions between other translators.

I was impressed by his love for literature, his vast knowledge, and the intelligent charm he gave our conversations, so that we could spend hours talking: there was always an interesting

---

2 *NICOLAE POPESCU – Omul • Matematicianul • Mentorul (NICOLAE POPESCU – El hombre • El matematico • El Mentor*, Editorial de la Universidad desde Bucarest, 2011)

topic to discuss. He was really able to break the cliché of being a great specialist in mathematics and exact sciences, but illiterate as far as spiritual sciences are concerned. I think this was due to the close presence of his wife, Liliana Popescu, who was a very poignant poet.

Starting then, every time I was traveling to Bucharest, their home was an obligatory visit for me, and sometimes these visits would transform into long Sunday walks in Herastrau. This way I had the opportunity to know him as a person of extraordinary human understanding, and a man who was always as willing to help as one can be, which made him very attractive.

A happy event made possible seeing Liliana and Nicolae Popescu again in Spain, where Liliana was the protagonist of a meeting with readers. The room was packed and we had the chance to listen to Liliana read her own poems. It was hard to interrupt the long conversations and dialogue with the public at the end of the available time.

And there was Nicolae, always helping his wife, but staying behind while she was in the spotlight, not eclipsing her, so to speak. Later on I saw the same attitude at every other meeting focused on Liliana's books that I ever attended in Romania. I always observed a perfect symbiosis between them and I wonder to what extent Liliana's poetic inspiration comes from this subtle harmony. I can understand her pain now, when part of herself, and, who knows, maybe also part of her poetic inspiration, is missing.

My affection for Nicolae Popescu has grown during my time as director of the Cervantes Institute in Bucharest. We had the opportunity to meet often and I even presented at the Institute one of Liliana's volumes translated in Spanish.

My departure from Bucharest also meant my departure from Nicolae, who had already started dialysis treatment, without foreseeing this tragic ending.

In the spring of 2010 I returned to Bucharest. As usual, I called them, but Nicolae's health was already delicate and was not allowing him to see visitors. We were only able to talk on the phone. This was also my last direct contact with him. I left Bucharest sorrowful, that I was not able to see him again, to talk with him about anything and everything as other times. With great pain, Liliana told me about his death, which left me with a void in my soul, because in this way a dear friend disappeared without the possibility to ever see him again. Sometimes I think that maybe it was better this way, because I can keep in memory Nicolae's image not in suffering, but the image of a man full of life and subtle partner of discussions about all things in Heaven and on Earth.

I believe all those who die continue to live in the memory of those who loved them, and NICOLAE will remain alive in my memory.

*

The above lines were written in Romanian in 2010 for a book³ of homage to the memory of Professor Nicolae Popescu, member of the Romanian Academy. I am happy to rewrite them now in Spanish on the occasion of the publication of Liliana's multilingual book *Daca ai ști (If You only knew)* which she dedicates to the memory of her husband. I believe from the

---

3 *NICOLAE POPESCU – Omul • Matematicianul • Mentorul (NICOLAE POPESCU – The Man • The mathematician • The mentor, The Bucharest University Press, 2011)*

spaces where Nicolae is now, eternally in the spiritual realm, he will feel overwhelmed with joy seeing this new reaffirmation of his wife at international poetic level.

Alicante, Spain, 2015

Joaquín Garrigós

(Translated by Alexandru Zaharescu)

NOTULA AD LECTOREM

Olim poesin Lilianae Popescu laudaveram; scripseram certe eius versus “metaphysicos” esse. Quid tum dicere temptabam? Metaphysicam partem esse classicae philosophiae non ignorabam sed huic vocabulo sensum latiore (*i.e.* “transcendentem”, “profundum”) dabam. Certe amica mea christianam fidem, ut egomet, colit... sed quid valet hoc?

Nullo modo Lilianae poesin solummodo ad fideles seu ad homines religiosos pertinere autumo. Immo omnes qui “aliquid pluris”, ut ita dicam, quaerunt magno proventu Lilianae versus legent.

Mathematicis scientiis Liliana studet. Optime, sed quodammodo humanitates scientiasque profunda meditatione, in stilo non inflato, unit. Huius meditationis obiectum lege, sis, “Deum”; lege, si mavis, “esse” seu “sensum omnium fundamenti.” Si te poesi amicae meae imbueris, facilius tibi erit amorem philosophicum, cum pulchro unionem, amicitiam inter bonos laetitiamque solidam colere. Itaque grates amicae ago. Forsan his humilibus versibus quod dicere volui legas, care lector:

Vérsibús tuís attingis
números rerúm divínos:
máthesis tibi sciéntiam,
lýra dédit púlchri sénsum.

Sed, ultima res, memorare hoc in loco Nicolaum Popescu, Lilianae maritum, volumus. Nicolaus, mathematicus in orbe clarus atque humanista verus, fautor huic fuit consilio divulgandi multis linguis carmina uxoris. Micam laboris inceptui addidimus.

Radulfus Lavalle

(ab Urbe Bonaerensi, Argentinae)

PEQUEÑA NOTA AL LECTOR

Tiempo atrás alabé la poesía de Liliana Popescu; en efecto había escrito que sus versos eran “metafísicos.” ¿Qué intentaba decir entonces? No desconocía que la metafísica es una parte de la filosofía clásica pero daba a este término un sentido más amplio (esto es, “trascendente”, “profundo”). Y en verdad mi amiga cultiva, como yo, la fe cristiana... ¿pero qué significa esto?

De ningún modo afirmo que la poesía de Liliana solo interesa a los fieles o a las personas religiosas. Al contrario, todos los que buscan “algo más”, por así decir, leerán con gran provecho sus versos.

Liliana se dedica a las matemáticas. Esto es maravilloso, pero en cierto modo une, en estilo muy llano, las humanidades y las ciencias en profunda meditación. Al objeto de dicha meditación llámalo, si quieres, “Dios”; si prefieres, “ser” o “sentido del fundamento de todas las cosas.” Si te dejas imbuir por la poesía de mi amiga, te será más fácil cultivar el amor filosófico, la unión con lo bello, la amistad entre buenas personas y la alegría sólida. Por tanto doy gracias a mi amiga. Quizás quieras leer también en estos humildes versos lo que quise decir, amigo lector:

Con tus versos alcanzas
los números divinos de las cosas:
las matemáticas te dieron ciencia;
la lira, el sentido de lo bello.

Pero una última cosa: queremos recordar en este lugar a Nicolae Popescu, esposo de Liliana. Nicolae, matemático famoso en el mundo y verdadero humanista, favoreció este proyecto de divulgar en muchas lenguas los poemas de su esposa. Hemos añadido nuestro grano de arena.

Buenos Aires, Argentina

Raúl Lavalle

SCURTĂ NOTĂ PENTRU CITITOR

Cu ceva timp în urmă am elogiât poezia Lilianeii Popescu; într-adevăr, am scris că versurile sale sunt „metafizice.” Ce încercam să spun atunci? Nu îmi era străin că metafizica este o parte a filosofiei clasice, dar îi dădeam acestui termen un sens mai larg (de exemplu, „transcendent”, „profund”). Și într-adevăr prietena mea este o persoană formată în credința creștină, ca și mine ... dar ce înseamnă acest lucru?

În niciun caz nu afirm că poezia Lilianeii îi interesează doar pe credincioși sau pe oamenii religioși. Dimpotrivă, toți cei care caută „ceva mai mult”, am putea spune, vor citi citesc cu mare profit versurile sale.

Liliana se dedică matematicii. Acest lucru este minunat, și într-un fel unește, într-o manieră foarte naturală, științele umaniste cu cele exacte într-o meditație profundă. Obiectul acestei meditații poate fi numit, dacă preferi, „Dumnezeu”; dacă vrei, „a fi” sau „sens al fundamentului tuturor lucrurilor.” Dacă te lași captivat de poezia prietenei mele, îți va fi mai ușor să cultivi dragostea filosofică, unirea cu frumosul, prietenia între oameni buni și bucurie consistentă. Prin urmare, îi mulțumesc prietenei mele. S-ar putea să dorești să citești, de asemenea, în aceste umile versuri ce am vrut să spun, dragă cititorule:

Cu versurile tale atingi
numerele divine ale lucrurilor:
matematica ți-a dat știință;
lira, sentimentul a ceea ce e frumos.

Și un ultim lucru: vrem să ne amintim aici de Nicolae Popescu, soțul Lilianeii. Nicolae, matematician faimos în lume și adevărat umanist, a avut ideea realizării acestui proiect, de a se publica în mai multe limbi poeme ale soției sale. Am adăugat grăunțele nostru de nisip.

Buenos Aires, Argentina

Raúl Lavalle

SHORT NOTE TO THE READER

Some time ago I praised Liliana Popescu's poetry; indeed, I wrote that her verses are

“metaphysical”. What was I trying to say then? It wasn't foreign to me that metaphysics was a part of classical philosophy, but I was giving this term a larger sense (for example, “transcendental”, “profound”). And indeed my friend is a person formed in the Christian faith, like myself ... but what does this mean?

Not in the least am I asserting that Liliana's poetry interests only believers or religious people. On the contrary, all those who search for “something more”, we could say, would read with great benefit her poetry.

Liliana dedicates herself to mathematics. This is marvelous and in a way she unites, in a very natural manner, liberal arts and exact sciences in a profound meditation. The object of this meditation could be called, if you prefer, “God”; if you want “to be”, or “sense of the foundation of all things”. If you allow yourself to become captivated by my friend's poetry, it will be easier for you to cultivate philosophical love, union with beauty, friendship between good people and consistent happiness. Therefore, I thank my friend. You might also want to read, in these humble verses what I wanted to say, dear reader:

With your verses you touch
the divine numbers of things:
mathematics gave you science:
the lyre, the sentiment of what is beautiful.

One last thing: we want to remember here Nicolae Popescu,
Liliana's husband. Nicolae, world famous mathematician and true humanist, had the idea of realizing this project, to publish in more languages poems of his wife. We added our grain of sand.

Buenos Aires, Argentina

Raúl Lavalle

(Translated by Alexandru Zaharescu)

Sub pașii tăi...

Când calci acum
pe piatra care
sub pașii tăi
abia tresare,
înăbușind
durerea-n sine
și pregătind
viața ce vine,
te-ntrebi tu oare
dacă ea e fericită
și-ai putea,
când
pentru-o clipă
te oprești,
în gând,
smerit
să-i mulțumești?

Dacă ai ști

Dacă ai ști
cât de dor mi-e de Tine,
deși ești în inima mea,
și cât de mare este tristețea
de a nu Te vedea
decât în visul meu.

Cât de mult îmi lipsești,
deși ești mereu cu mine,
și cât de adâncă este durerea
de a nu Te auzi
decât în gândurile mele.

Cât de greu îmi este
când Te caut în jurul meu
și nu Te găsesc decât atunci
când vrei Tu să Te pot afla...

În clipa regăsirii

În libertatea mării constrângerea e malul.
Deplinul întuneric lumina o conține.
Pe țărmul neclintirii neliniștea e valul
și din ce-a fost el lasă doar lumea care vine.

Nimic îți pare totul când cauți nemurirea.
În muta disperare tăcerea e cuvântul.
Nefericirea însăși cuprinde fericirea
când, plin de umilință, tu părăsești pământul.

Iluzia, supusă, ascunde adevărul
doar pentru a-l cunoaște în clipa despărțirii
Acela care astăzi înseamnă trecătorul
și care este veșnic în clipa regăsirii...

Dă la o parte gândul

Dă la o parte vălul ce-ți tulbură vederea
Dă la o parte teama ce-ți vatamă puterea
Dă la o parte umbra ce-acoperă cuvântul
Și mai presus de toate dă la o parte gândul...

Ce poate să-nsemne?

Ce poate să-nsemne pustiul acela
pe care doar lacrimile-l udă fără răgaz,
făcându-l din ce în ce mai arid?

Ce poate să-nsemne adâncul acela
pe care te încăpățânezi să-l atingi,
când toate speranțele au murit?

Ce poate să-nsemne tristețea aceea
pe care o porți cu tine în noaptea
care crezi că nu se mai sfârșește?

Ce poate să-nsemne liniștea aceea
pe care o trăiești dintr-odată
fără nume, fără formă, fără tine?...

